

ת"פ 1676/05/23 - מדינת ישראל נגד סולומון אסיג

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 1676-05-23 מדינת ישראל נ' אסיג
תיק חיצוני: 523626/2022
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה
מאשימה מדינת ישראל
נגד סולומון אסיג
נאשם
החלטה

בקשה לביטול כתב האישום בשל היעדר שימוע בהתאם לסעיף 60א' לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982 (להלן - חסד"פ).

העובדות וטיעוני הצדדים

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה שעניינה פריצה לבניין שאינו דירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בהתאם לעובדות כתב האישום ביום 19.11.22 התפרץ הנאשם לבית עסק בקריית ביאליק בכך שפתח את דלת השירות האחורית ונכנס למקום בכוונה לבצע גניבה ואף גנב מהמקום דברי מאכל.

2. הנאשם אינו חולק על כך שקיבל את מכתב היידוע אך טוען שהיה זה עת שהה במעצר במסגרת תיק אחר (להלן - התיק האחר) ועד אשר הצליח בא כוחו מטעם הסנגוריה הציבורית לקבל מינוי בהליך השימוע ולפנות בבקשה להעתיק את עיקרי חומר החקירה, התבשר שכתב האישום כבר הוגש. נטען כי הנאשם היה מיוצג על ידי הסנגוריה הציבורית בתיק האחר כך שהיה מקום למסור לידי הסנגור את מכתב היידוע ובכל מקרה הליך קבלת המינוי והפנייה לצורך עריכת השימוע ארכו זמן. הסנגור לא פירט מדוע יש לבטל לטענתו את האישום ודומה שטענתו היא שהיה מקום ליתן לנאשם פרק זמן העולה על 30 יום טרם הגשת כתב האישום.

3. המאשימה השיבה וטענה כי מכתב היידוע נמסר לנאשם ביום 26.3.23 ואילו כתב האישום הוגש ביום 1.5.23 היינו בחלוף תקופת 30 הימים הקבועה בחוק. משכך ביקשה לדחות הבקשה.

דין והכרעה

4. המאשימה הגישה את כתב האישום 35 ימים לאחר שמסרה את מכתב היידוע לנאשם. בהתאם להוראות סעיף 60א(ד) לחסד"פ, עומדת לנאשם תקופה בת 30 ימים לפנות בבקשה מנומקת להימנע להגשת אישום וממילא אפוא שבחלוף התקופה רשאית המאשימה להגיש את כתב האישום ככל שלא התקבלה כל פניה. משכך, על פני

הדברים לא נפל פגם בהתנהלות המאשימה.

5. עם זאת, דומה שהתנהגות המאשימה במקרה זה הביאה לפגיעה ביכולתו של הנאשם לממש בפועל את זכותו לשימוע באופן העולה כדי פגם. כאמור, הנאשם היה עצור בתיק אחר בעת שנמסר לו מכתב היידוע. ההליכים לצורך מימוש זכות השימוע מורכבים ודורשים זמן לצורך העתקת חומר החקירה, שיחה עם הנאשם, ביסוס טיעון ופניה בכתב. כאשר מדובר במי שזקוק למינוי סנגור ציבורי, נדרש גם זמן לצורך כך, לא כל שכן כאשר החשוד עצור בתיק אחר. בנסיבות אלו (אשר היו ידועות היטב למאשימה) לא היה מקום לעמידה דווקנית על תקופת 30 הימים אלא היה על המאשימה להמתין תקופה ארוכה יותר ואף לפנות טרם הגשת כתב האישום לסנגור שייצג את הנאשם בתיק האחר על מנת לוודא שאכן אין בכוונתו לממש את זכותו לשימוע. לו כך הייתה נוהגת המאשימה הייתה למדה שהסנגור עומל על קבלת מינוי לצורך ייצוג הנאשם בהליך השימוע וכי בקשה בנושא תוגש בתוך ימים ספורים.

6. משכך, נפל פגם לדעתי בהתנהלות המאשימה. עם זאת, כידוע, לא כל פגם בהליך הפלילי מוביל בהכרח לביטול כתב האישום אלא יש להתאים את הסעד לפגם וזאת בהתאם לכללי הבטלות היחסית (ע"פ 1053/13 חסן היכל נ' מדינת ישראל (23.6.2013) (להלן - עניין הייכל); ע"פ 2413/99 גיספן נ' התצ"ר, פ"ד נה(4) 673). אכן, מקום בו נפגעה זכותו של חשוד לפנות טרם הגשת האישום בבקשה להימנע מהגשתו, הסעד הראוי יהיה ככלל ביטול כתב האישום על מנת שיתקיים שימוע מבלי שכתב האישום נותר תלוי ועומד (שימוע בדיעבד). הטעם לכך הוא שהחוק העניק לחשוד הזדמנות לשכנע את המאשימה להימנע מהגשת אישום טרם הגשתו ולא לאחוריו. כפי שצוין בעניין הייכל "כדי שיגשים את תכליותיו באופן מיטבי, יש לקיים את השימוע מראש. זהו הכלל, וככל שאין טעמים לסתור, מן הראוי להקפיד עליו" (וראו גם בש"פ 984/10 פלוני נ' מ"י (25.2.2010)).

7. עם זאת במקרה זה סברתי שאין מקום לביטול האישום אלא הסעד המתאים הוא עריכת שימוע בדיעבד. הטעם לכך הוא שמיד עם פניית הסנגור למאשימה בבקשה להעתיק את חומר החקירה לקראת השימוע (ביום 3.5.23), נמסר לו כי כתב האישום הוגש כבר ביום 1.5.23 והוצע לו לקיים שימוע בדיעבד תוך התחייבות שהמאשימה תבחן "כל בקשה בלב פתוח ונפש חפצה". הנאשם לא פנה למאשימה לקיים שימוע בדיעבד ומנגד גם לא פנה לבית המשפט בבקשה לביטול כתב האישום. בקשתו לביטול האישום הועלתה לראשונה רק בישיבה הרביעית ביום 7.4.24 כאשר בישיבה הראשונה אף טען כי הוא שוקל לצרף תיק זה לתיק אחר.

8. בנתונים אלו, כאשר הנאשם המתין כשנה לצורך העלאת הבקשה, דומה שלא יהיה זה נכון להעניק כעת את סעד הביטול אלא הסעד הנכון בנסיבות העניין הוא קיומו של שימוע בדיעבד תוך שחזקה על המאשימה שתשמע כל טענה בלב פתוח ונפש חפצה, כאילו כתב האישום טרם הוגש. שימוע כאמור יתקיים בתוך 30 יום וככל שהסנגור יבקש לקיימו על פה, תאפשר זאת המאשימה.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשפ"ד, 06 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

